

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἡ δις, λ. 40, τρις ἔως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΓΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, δόδος Μουσών, Αριθ. 4, ἀπέραντη τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ
ΤΩΝ ΤΟΡΠΙΛΛΩΝ

Τπό τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ζώτου, ἀξιωματικοῦ τοῦ ἑληνικοῦ ναυτικοῦ, διατηρεῖται ἐν Πειραιεῖ καὶ ἡ σχολὴ καὶ τὰ δλίγα ἐν αὐτῇ μηχανήματα, καὶ αἱ ἀποθήκαι τῶν τορπιλῶν ἐν ἀνθηροτάτῃ καταστάσει.

Ἐν τῇ χώρᾳ ταύτη, ἡ καὶ ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Δημοσθένους οἱ λόγοι εἶχον μεγάλην ὑφωσιν, τὰ δὲ πράγματα ἀπειχον πάντοτε αὐτῶν λεύγας τινάς, ἡ περὶ ἡς πρόκειται σχολὴ εἶναι καὶ αὐτὴ φαινόμενον ἐκ τῶν δλίγων, ἀτινα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τίθενται φραγμοὶ κατὰ τοῦ ρεύματος τῶν λόγων. Ἀλλὰ καὶ ἡ δραστηριότης τοῦ κ. Ζώτου, διστις ἐν πολλῇ μετριοφορούντη καὶ πλειοτέρᾳ σιγῇ καταγίνεται δσημεραι εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐργασίας, εἶναι ίκανὸν δεῖγμα, διτὶ ἐν τῇ ἐπιδεικτικότητι καὶ πολυπραγμοσύνῃ τοῦ ἑληνικοῦ χαρακτῆρος ὑπολανθάνει καὶ φλέψ ἀγγλικῆς ἐργατικότητος.

Ο κ. Ζώτος, ὡς γνωστὸν, διεδέξατο τὸν ἀπαιτητικὸν ἐκεῖνον Δακὸν, διστις διεύθυνε τὴν σχολὴν τῶν τορπιλῶν, καὶ διστις κρίνας ἀνεπαρκῆ τὸν χορηγούμενον αὐτῷ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μισθόν, ἐκρίθη καὶ αὐτὸς ἀνεπαρκής, καὶ ἀπεπέμφθη ἔκτοτε δ κ. Ζώτος διεύθυνει, ἡ δὲ διεύθυνσίς του, ὡς ἡδυνήθημεν ν ἀντιληφθῶμεν, ἀν δὲ εἶναι δανική, εἶναι ὅμως ζωτικωτάτη. Δυστυχῶς τὰ πτωχὰ μέσα, ἀτινα παρέχονται τῷ ἀξιολόγῳ ἀνδρὶ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, καθιστῶσι στενότερον τὸν κύκλον τῆς ἐνεργείας του, μόλις δὲ ἡ σιδηρᾶ αὐτοῦ θέλησις κρατεῖ ἐν ἀκμῇ τὴν σχολὴν, ἥτις καὶ αὐτὴ πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ κύψῃ ὑπὸ τὴν ἐπιδημικὴν πλέον ἐδῶ καταστάσαν νόσον, τὸν μαρασμόν. Η σχολὴ ἐπὶ παραδείγματι, ἔχει ἀνάγκην 28 ἀνδρῶν, ἡ κυβέρνησις τῇ παρέχει μόνον 14, ἡ σχολὴ ζητεῖ χρηματικὸν ποσὸν πρὸς κατασκευὴν ἐδῶ, ἡ προμήθευσιν ἀλλαχοῦ, μηχανημάτων, ἡ κυβέρνησις τῇ χορηγεῖ

μόνον τὸ ἥμισυ, διὰ νὰ μὴν διαψεύσωμεν ποτὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἰδέαν, διτὶ δλαις μας ταῖς δοντειαῖς ταῖς κάμρομεν πάρτοτε μισαῖς.

Τὸ κατάστημα τῶν τορπιλλῶν (τὴν λέξιν ταύκλαστρον χαρίζω καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κ. Λειβαδᾶν) διαιρεῖται κυρίως εἰς δύο διαμερίσματα· τὸ μὲν ποῶτον περιλαμβάνει τὴν σχολὴν ἐν ἡ διδάσκονται προκαταρκτικὰ μαθήματα περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς χειρίσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τορπίλλης, τὸ δὲ ἄλλο συνίσταται ἐκ τῶν ἀποθηκῶν, ἐν αἷς φυλάσσονται αἱ τορπίλαι, καὶ ἔτερον ὄλικὸν τοῦ πολέμου.

Ἐντὸς δωματίου τετραγώνου, εύρυχώρου καὶ ὑψηλόφου, οἱ τοῖχοι τοῦ δποίου ἀποτελοῦνται ἐξ ἐρμαρίων ἐν οἷς διὰ τῶν ὑαλίνων θυρίδων βλέπει ὁ ἐπισκέπτης ποικίλα τὴν κατασκευήν, τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα μηχανήματα, ἀτινα ἀμέσως ἀναγνωρίζει ὡς ἀναγόμενα εἰς τὴν ἡλεκτρικὴν ἐπιστήμην, κεῖται ἐπὶ δύο στήλων ἐρειδόμενος δελφίνι σιδηροῦς, διστις ὡς ὁ μυθολογούμενος δούρειος ἱππος, περικλείει ἐν ἑαυτῷ τὸν δόλον καὶ τὴν καταστροφήν· δι σιδηροῦς αὐτὸς δελφίν εἶναι ἡ τορπίλη, αἱ δὲ πέριξ αὐτῆς ἡλεκτρικαὶ μηχαναὶ, ἡ δυναμίτις, τὰ ἐναέριματα, ἡ βρυχακοπυρήτις, τὰ σύρματα, εἶναι οἱ διαπαστισταὶ οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν Λύτης Μηδενιστικότητα, παντοῦ ὅπου φέρει τὰ βήματά της.

Αλλὰ τὶ εἶναι τορπίλην; τὶ εἶναι ἡλεκτρισμός; Εἰς τὰς ἐρωτήσεις αὐτάς, ἴδιως τὴν τελευταίαν, ἐγὼ θὰ σᾶς ἀντηρώτων· τὶ εἶναι διάβολος; τὶ εἶναι ἔρως; Καὶ τώρα ἐνθυμοῦμαι διτὶ δ Σαμφόρ ὥρισ τὸν ἔρωτα ὡς τὴν προστριβὴν δύο ἐπιδεικτικῶν καὶ λοιπόν, ἐὰν εἰς τὴν λέξιν ἔρωτα ἀντικαταστήσητε τὸν ἡλεκτρισμόν, θὰ ἔχετε τὸν δρισμὸν καὶ τούτου!

Αλλ᾽ ἡζεύρετε ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, πόση ἡ δύναμις αὐτοῦ καὶ ποία ἡ ἔκτασις καὶ δικαιοδοσία του; Θὰ τρομάξητε ἀν σᾶς εἴπω διτὶ εἶναι ισόθεος, καὶ πάλιν θὰ ἐπανακτήσητε, τὴν ψυχικὴν σας γαλήνην, διτὸν σᾶς βεβαιώσω, διτὶ εἰσορμήσας εἰς τὰ οὐράνια βασίλεια ὑπέκλεψεν ἐκεῖθεν τὸ πῦρ, τὸ φῶς, τὴν κίνησιν, τὴν φωνὴν καὶ μονονο-

χὶ τὴν δημιουργικὴν δύναμιν, καὶ τοι ἐν πολλοῖς ἀντικατέστησε καὶ ταῦτην.

Καὶ φαντασθῆτε ὅτι μίαν ἑσπέραν, καθ' ἣν θὰ χάσωμεν τὴν σελήνην κρυβεῖσαν εἰς τὰ νέφη τοῦ οὐρανοῦ καὶ θὰ χάσωμεν ἀκόμη τὸ γκάζ, κρυβέν εἰς τὴν γενειάδα τοῦ δημάρχου μας, αἴφωδίως θὰ φωτισθῶμεν ἀπὸ ἔνα ἡλεκτρικὸν φεγγάρι, πρὸς τὸ ὄπιον πλέον οἱ στῖχοι μας θὰ ἔχουν σημασίαν δονικιστικήν, οὐδὲ θὰ περιηγώμεθα εἰς τὸ ἔξης καπνιζόμενοι, οὐδὲ μὲ τὸν ἄνθρακα θὰ βιομηχανῶμεν, καὶ, τὸ παραράδοξότερον, θὰ ὀνομάζωμεν τοὺς πολέμους ήμῶν ἡλεκτρικούς, καὶ θὰ ἔχωμεν νίκας, ἐσόδους, πτώματα καὶ αὐτοχειρίας ἀκόμη ἡλεκτρικάς! Θὰ ζηλεύσουν δὲ οὕτω καὶ αὐτοὶ οἱ μύρηγκες τοὺς ἀθρούσους αὐτοὺς σπαραγμούς μας.

Οἱ αἰώνιοι αὐτὸς εἶναι καὶ ἔξοχὴν αἰώνιον ἡλεκτρικός: καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡμεῖς ἐδῶ καθεύδομεν ὑπὸ τὸν γλυκούταπον οὐρανόν μας καὶ τὰς ζωτικὰς τοῦ ἥλιου μας ἀκτῖνας, καὶ ὅτι εἰς τὴν μαγικὴν, πλὴν ἀγρίαν ήμῶν φύσιν, δὲν ἔθεσαμεν ἀκόμη χειρὰ βέβηλον· εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὴν συγκοινωνίαν μας κοσμοῦσιν ἀκόμη βουνά κρημνώδη, καὶ ποταμοὶ ἀγεφύρωτοι, καὶ δάση πυρποληθέντα, παρὰ τοὺς κορυφούς τῶν ὅποιων ὑπωνόττομεν βαθέως, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι τὰ ἡλεκτρικὰ ρεύματα, ἀτινα διατρέχουσιν δόλον τὸν ἄλλον κόσμον, φθάνουσιν μέχρις ήμῶν, μας ἀφυπνίζουσι, καὶ τότε μόνον ἐνθυμούμεθα ὅτι μᾶς ἀπεκοινισταν οἱ οὐραίοι λόγοι τοῦ κ. Ρηγοπούλου.

Ἡλεκτρισμός, κύριοι κυνθερνήται μας, καὶ ἀτμός, καὶ δρόμοι καὶ σίδηρος ἐπικρατεῖ εἰς τὸν περισσότερον κόσμον· οἱ λόγοι ὑποχωροῦσιν ἀλονέν εἰς τὰ κενόν, καὶ τὸν χώρον καταλαμβάνουσιν οἱ πραγματισταί! εἰσαγάγετε μας καὶ ἐδῶ δίλιγα πράγματα, δίλιγα ἔργα, δίλιγον θετικισμόν· φέρετε μας ἀτμὸν καὶ σᾶς χαρίζομεν τὸν Δαμακλᾶν, τὴν θεολογικὴν σχολὴν καὶ τοὺς ῥιζαριστάς! κατασκευάσατε μας δρόμους καὶ σᾶς δωροῦμεν τὸν Καζάζην, δόλους τοὺς λογίους καὶ δόλους τοὺς συλλόγους! μετοχεύετε μας καὶ ἐδῶ δίλιγον ἡλεκτρισμὸν καὶ σᾶς προσφέρομεν τὸν Σλημαν, τὴν Κλυταμνηστραν καὶ δόλους τοὺς ἀρχαιολόγους· δώσατε μας ζωὴν νέαν, αἷμα νέοι καὶ μῆς διὰ νὰ κατεργασθῶμεν τὸν σίδηρον καὶ πετάξωμεν τὴν γραφίδα τῶν καλαμαράδων! Ολίγην ζωὴν, κύριοι κυνθερνήται, δίλιγην ζωὴν.

Ἡ τορπίλη εἶναι καὶ αὐτὴ θυγάτηρ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ καὶ ἔξηλθεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καθὼς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἡ Ἀθηνᾶ πάνοπλος. Εἰζεύρετε ὅμως πόσον ἀνώτερα εἶναι ἡ τορπίλη τῆς Ἀθηνᾶς; ὅσον ἀνώτερος εἶναι ὁ κεραυνὸς τοῦ καρυοφιλίου· μόλιν δὲ τὴν ποίησιν ἦν σᾶς ἐμπνέει καὶ τὴν ἴστοριαν ἦν σᾶς ἀναμμυνῆσκει, προσπαθήσατε νὰ τὸ λησμονήσητε, καὶ γενῆτε ἡλεκτρικοί, ἐὰν θέλετε νὰ σώσητε τὴν ὑπόληψιν τοῦ καρυοφιλίου.

Ἡ τορπίλη, ὡς εἶπον, ἔχει τὴν μορφὴν δελφῖνος καὶ δικαιεῖται εἰς τρία μέρη· τὸ ἔμπροσθεν τῶν τριῶν τούτων μερῶν εἶναι πεπληρωμένον ἐκρυτικῶν ὑλῶν, τὸ κέντρον αὐτοῦ, προσωρισμένον νὰ πληρωθῇ ὑδατος ἵνα μὴ ἐν ἀποτυχίᾳ πέσῃ εἰς τὰς χειρας τοῦ ἔγχθρου, ἀλλὰ βυθισθῇ, καὶ τὸ τρίτον περικλείει πλῆρες καὶ τέλειον σύστημα μηχανῆς ἀτμοπλοίου, ἡτις συνεχομένη διὰ σιδηρᾶς ράβδου μὲ τὸν ἔλακα δίδει ταχύτητα 20—24 μιλλίων τὴν ὥραν εἰς τὸν σιδηροῦν δελφῖνα.

Καὶ ἰδού ἔκει εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν πελώριον σκάφος, ὅπερ φέρει ἔχθρικὴν σημαίαν καὶ διευθύνεται πρὸς τὰς ἀκτὰς μας: εἶναι θωρηκτὸν ἐκ τῶν ἴσχυροτέρων: ἔχει θώ-

ρακα δυνάμενον νὰ κρημνίσῃ βράχον τὸν ὁποῖον τυχὸν συναντήσῃ, καλύπτεται ὑπὸ πάχους σιδήρου 10—12 δακτύλων, καὶ τὰ τηλεσόλα αὐτοῦ εἶναι ἵκανα νὰ κατασιγάσουν πᾶν δχύρωμα: καὶ καταπλέει ὀλονέν ἀμέριμνον καὶ ὑπερήφανον τὸ θωρηκτόν. Ἀλλὰ λάμψις, ἡτις φωτίζει τὸν ὄριζοντα ὅλον καὶ κρότος ὅστις συνταράσσει πάσταν τὴν γῆν, ἀναρπάζει τὰ βλέμματα μας πρὸς τὸν θαλάσσιον ἐκείνον ὅγκον· μετ' ὀλίγον καπνὸς ζοφώδης ἐπικαλύπτει τὸ σκάφος, τὴν σημαίαν καὶ τοὺς ἴστούς: καὶ ἐνῷ ἐκθαμβεῖ ἀτενίζομεν πρὸς τὰ παράδοξα αὐτὰ φαινόμενα, βαθυμηδὸν ἡ ἀτμώδης ἐκείνη καλύπτει διαλύεται ὑπὸ τοῦ πνέοντος ἀνέμου, καὶ οὐδὲν πλέον διακρίνεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης· τὸ θωρηκτὸν κατεποντίσθη αὐτανδρόν!

Ἡ τορπίλη ἔξεσφειδονίσθη ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τοῦ Φαλήρου, καὶ ἀπὸ τορπιλούσου τυνὸς κανονιοφόρου, ὑπὸ ἐμπειροῦ ἀνδρὸς, ὅστις, διευθετήτας πρότερον καταλλήλως τὸ πιθάλιον, ὑπολογίσας τὴν ἀπόστασιν τοῦ θωρηκτοῦ, κανονίσας ἔνα στρόφιγγα ὅστις θὰ συγκοινωνήσῃ τὴν θάλασσαν μὲ τὸ κενὸν τῆς τορπίλης, διὰ νὰ τὴν βυθίσῃ ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας, ρυθμίσας ἀκόμη τὸ σκοπόμετρον συνδεόμενον πρὸς ὅλα τὰ ἀνωτέρω, καὶ πρὸς τὴν στιγμὴν ἀκόμη τῆς ἐκρήξεως, ἐκίνησε ἀπλῶς μικρὸν σκάνδαλον τοῦ τορπιλούσου, καὶ ἐψιθύρησε εἰς τὴν τορπίλην ἀκατάλληλα τινα λόγια, ὃν τὴν ἔννοιαν ἀντελήφθησαν μόνον οἱ σὺν τῷ θωρηκτῷ καταποντίσθεντες ἀτυχεῖς.

Δυνατὸν ὅμως ἡ καταστροφὴ νὰ ἐπῆλθε καὶ ἐκ τῆς προσκρούσεως τοῦ σκάφους ἐπὶ τορπίλης τινος ἐκ τῶν λεγομένων ἀμυντικῶν, αἵτινες ἀκίνητοι παρετάχθησαν καὶ εἰς τὰς ἀκτὰς μας, συνεχομένων ὅμως πάντοτε δι' ἡλεκτρικοῦ σύμματος πρὸς τὸ σημεῖον τὸ κεντρικὸν ὅθεν διευθύνονται· τὸ τορπιλιακὸν τοῦτο φαινόμενον δίλιγον ἐλεύθερος διὰ τῆς ἀνατινάξεως εἰς τὸν ἀέρα τῶν ἡμετέρων θωρηκτῶν Γεωργίου καὶ Ο. Λγας, ἀτινα εἰσερχόμενα εἰς τὸν λημένα τοῦ Βόλου, προσέκρουσαν ἐπὶ δύο τορπιλῶν καὶ τὰς διέρρηξαν μάλιστα. Εὔτυχῶς αἱ τορπίλαι ἐκεῖναι εἶχον τοποθετηθεὶς ἀπλῶς καὶ σύρμα δὲν εἶχεν ἀκόμη τεθῆ ἐπ' αὐτῶν. Ἀλλως τὸ πείραμα θὰ ἤτο καὶ πῦρ ἀμαυτοχειρίας τῶν θαλασσίων βασιλέων μας.

Ἡ τορπίλη ἔρευρεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Whitehead, ὅστις συνεπλήρωσε καὶ τὸ μικρὸν ήμῶν ναυτικὸν διὰ τοῦ συστήματος του, ἐτελειοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄγγηλου Λέυ, ἔξαρτήσαντος τὸ ὑποβρύχιον ὅπλον ἀπὸ τῆς θελήσεως του, οὐχὶ ἐν ὅσῳ τὸ κρατεῖ ὑπογείριον, ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ τὸ ἐκσφενδονίσῃ, ἐνῷ ὁ πρῶτος ἔρευρέτης, μετὰ τὴν χειραφέτησιν αὐτοῦ, τὸ ἀφίνει εἰς τὴν τύχην του. Μικρὸν σύρμα συγέχον τὴν τορπίλην μὲ τὸν Λέυ, καὶ καθὼς νῆμα κλωστῆς τὸν κυνηγὸν μὲ τὸν γαμψώνυχα αὐτοῦ ἱέρακα, δὲν ἀφίνει τὸν τρελλὸν διάβολον νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ βούλησιν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐλευθερώσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς καταστροφῆς του, τὸν διευθύνει δὲ λιότροπος ἄγγος!

Καὶ τώρα τίς ἀναγινώσκων τὰς γραμμὰς αὐτὰς δὲν στρέφει δίλιγον δπίσω, καὶ δὲν ἔνθυμεῖται τὸν ἔνδοξόν μας Κανάρην μὲ τὰ πυρπολικά του; Καὶ τί ἀλλο εἶναι ἡ τορπίλη εἰμὶ μπούροτο τελειοποιημένον; Αἱ γομώσεις, αἱ ἐμπροστικαὶ ὅλαι, τὰ ἐναύσματα, ἡ δυναμιτίς, τὰ αὐτὰ ὁ σκοπός καὶ τῶν δύο ὅμοιος· τὰ ἀποτελέσματα των ἀπαράλλακτα! Καὶ μὴ λησμονήσητε, ὅτι ἡ μηχανή, ἡ ταχύτης, ἡ διεύθυνσις, ἡ ἐποικότης, ἡ ψυχὴ ἀκόμη τοῦ μπουρόλου, τὴν ὁποίαν στερεῖται ἡ τορπίλη τοῦ Whitehead καὶ τοῦ Λέυ, ἢτον ὁ Κανάρης αὐτός! Καὶ δταν βλέπω σήμερον τὸν τρόμον, δην ἐνσπείρει ἡ ἰδέα τῆς τορπίλης εἰς πάντα στόλον, μόλις τὰ δίλιγα σχετι-

κῶς αὐτῆς ἀποτελέσματα, καὶ ὅταν βλέπω ἀκόμη περιφερομένους ἀπὸ κρύον ἴδρωτα τοὺς ναῦτας οίουνδήποτε σκάφους εἰς τὴν ἐμφάνισιν φυσαλίδων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, διότι ὑποκάτω αὐτῶν ὑποπτεύεται διερχομένη τορπίλῃ, δὲν ἐκπλήσσομαι ὅτι οἱ τοῦρκοι ναῦται ἔρριπτοντο εἰς τὴν θάλασσαν, ὅταν τὸ μπουρλότο προσεκολλᾶτο εἰς τὰ πλευρά τῶν τρικρότων καὶ τῶν ναυαρχίδων των.

Καὶ σκέπτομαι ἀκόμη ὅτι οἱ καῖροι δὲν ἥλλαξαν πολὺ. Τότε εἶχομεν νὰ λογαριασθῶμεν μὲ τοὺς τοῦρκους, καὶ τώρα ὁ αὐτὸς λογαριασμὸς ἐπίκειται πρὸς ἔξοφλησιν, τότε ἡγωνίζεμεθα δλίγοι πρὸς πολλοὺς καὶ τώρα ἡ αὐτὴ ὑπάρχει δυσαναλογία εἰς τὸν ἄγωνα, τότε τὰ δλίγα καὶ μικρὰ ἡμῶν σκάφη παρετάσσοντα κατὰ πολλῶν καὶ πελωρίων, τότε εἶχομεν μπουρλότα καὶ σήμερον ἔχομεν τορπίλας.

Τί φρονεῖτε, κύριοι ὑπουργοί μας; ἐὰν ἐπεδιδόμεθα εἰς τὸ ὅπλον αὐτὸν, τὸ εὔκολωτερον, τὸ μᾶλλον διγοδάπανον, τὸ προχειρότερον, τὸ μὴ ἀξιοῦν ναυτικὴν ἵκανόττητα Νεύτωνος οὗτε Σεῦμούρ, καὶ σχεδὸν κλέφτικον, ἀρματωλικὸν, καθαρῷς Ἑλληνικὸν ὅπλον, ἀπαιτοῦν μᾶλλον ἑτοιμάτητα παρὰ συμβούλια, μᾶλλον ἀποφασιστικότητα παρὰ ὑπολογισμοὺς, ἀνδρείαν ἀτομικὴν μᾶλλον παρὰ ἐπιστήμην, εὐφυίαν παρὰ κοΐσιν, τί φρονεῖτε, θὰ ἡδυνάμεθα ποτε ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὸν τουρκικὸν στόλον, στερούμενον ὅλων τῶν ἄνω πλευρεκτημάτων, ἢ μήπως δὲν φρονεῖτε τίποτε;

Κόκ

ΒΟΥΛΗ

Σάββατον — 27 Νοεμβρίου.

Μία Φωνάρα—εἰς μάτην προσεπάθησα νὰ ἔξοφλήσω μὲ

λεπτοτέραν τινὰ παραμοίωσιν—μία Φωνάρα τῆς Καρυστίας βρυχάται ἀριστερὰς περιέργους ἐνεργηθείσας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συστάσεως ἐνὸς σχολείου.

‘Η Φωνάρα τρομάζει μὲ τὴ φωνὴ της καὶ τὸ θεωρεῖον μας ἀκόμη ἐν τῷ ὅποιῳ τοποθετοῦσι, πρὸς τιμὴν τῆς δημοσιογραφίας, τοὺς ἀντιπροσώπους της, διὰ πᾶν ἄλλο παρὰ διὰ νὰ ἀκούσωται τοὺς θέτουν ἐκεῖ χάριν τῆς τυπικῆς εὐπρεπείας τῆς Βουλῆς, ὡς τὰ παράθυρα ἐκείνα, ἀτινα σχηματίζουσιν ἔξωθεν μόνον χάριν τῆς ἔξωτερηκῆς εὐρυθυμίας, ἀν δὲ εἰσέλθητε ἐντὸς τῆς οἰκίας εἰς μάτην τὰ ἀναζητεῖτε.

‘Αλλὰ μὴ νομίζετε ὅτι καὶ ἡ ὄρασις δύναται ἀκόπως νὰ ἐντρυφήσῃ εἰς τὰς φυτεινὰς φαλάκρας τῶν βουλευτῶν· ἀν διὰ νὰ ἀκούωμεν, εἰναι ἀνάγκη νὰ συνδεθῇ τὸ θεωρεῖον μας πρὸς τὴν αἴθουσαν διὰ τηλεφώνου, μὰ τὴν ἀλλήλειχην, τὴν δοπίαν ἐκήρυττεν ἀπὸ τοῦ βρήματος ἡ Φωνάρας πρέπει διὰ νὰ βλέπωμεν, νὰ μεταχειρίζωμεθα τηλεσκόπια· ὠπλισμένη τότε ἡ ὄρασις μας καὶ διαυγής, δὲν θὰ ὑπέκυπτεν εἰς τὴν ἐπήρειαν τῆς ὀπταπάτης, δὲν θὰ ἐνόμιζον συγχὰ πυκνὰ ὅτι παρίσταμαι πρὸ τῶν νευροσπάστων τοῦ Φασούλη, θὰ ἀνεκαλύπτομεν ἀμέσως ὅτι τὸ βαθὸι ἐκεῖνο εἶναι ὁ Πετιμεζᾶς, ἡ χωρίστρα ἐκείνη ὁ Πετσάλης, ἐκείνη ἡ κομψὴ βίτσα ὁ νεαρὸς Τριγγέτας, ἐκείνο τὸ γεράκι ὁ Μεσσηνέζης, τὸ ησυχά παρακαλῶ ὁ Ηρόδορος, καὶ ἡ Φωνάρα ὁ Παπαγεωργίου.

Καὶ πρὸς τούτοις δὲν θὰ ἐκάμηνομεν τόσον ἀργὰ λόγον περὶ τῆς ἀνὰ πάσας τὰς συνεδριάσεις ἡδυποθεστάτης ξαπλωταριᾶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφου του, ως ἐπὶ τουρκικοῦ σοφᾶ, τοῦ χρυσοκόμη ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, σταυρούντος τὰς χειρας του ἀκριβῶς ὅπισθεν τῆς κεφαλῆς του, ως νὰ εἴναι ἔτοιμος νὰ τραγουδήσῃ κανένα γιαρέ πρὸς τινὰ ἀπέναντι αὐτοῦ ισταμένην Κιρκασίαν καλλονήν ἀλλὰ συνήθως τοὺς τουρκικοὺς γιαρέδες, τοὺς ὁποίους ὅνταζομεν διακοπάς, ἀπευθύνει οὐχὶ πρὸς Κιρκασίους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς Κιρκασίους,—τῆς ἀντι-

13

ΕΠΙΦΥΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

13

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΟΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἡδε ἀριθ. 380)

— Χθὲς τὴν νύκτα φίλος τις τοῦ κυρίου μου ξένος ἔρριψθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπινίγη.

— Μόνος του;

— Ναι. Ἡτο τρελλός.

— Λοιπόν;

— Πρόκειται τὴν πρωῖαν ταύτην νὰ ἐρευνήσῃς ὅλους τοὺς αἰγαλούς, μήπως τὸν ἔεβροςέ που ἡ θάλασσα. Διότι ὁ κύριος μου ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν θάψῃ μετὰ πομπῆς.

— Καὶ ἀν δὲν τὸν εὔρω;

— Εἶναι ἀληθές ὅτι εἴσαι πολὺ ἐπιτήδειος δύτης;

— Καθὼς μὲ λέγουν, εἴπεν ὁ Σκιάχτης σεμνυνόμενος.

— ‘Αλλ’ ἔχεις καὶ ἄλλον σύντροφον εἰς τὴν τέχγυνην ταύτην;

— ‘Εγω πολλούς.

— ‘Υπάρχει κανεὶς ἐδῶ τώρα;

— Εἰς τὸ καπηλεῖον;

— Ναι!

— ‘Υπάρχει εἰς.

— Κράξε τον.

— Ο Σκιάχτης ἔκραξε.

— Μορώζη! Μορώζη! ἔλα ἐδῶ.

‘Ανήρ ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα ἡγέρθη ἀπὸ τῆς θέσεως, ἐν ἣ εκάθητο καὶ ἐπλησίασε πρὸς τοὺς δύο συνδιαλεγομένους.

— Τί μὲ θέλετε; εἴπε.

— Σὲ θέλει ὁ Μαύρος ἐδῶ.

— Κάθισε, Μορώζη.

— Ο Μορώζης ἔκάθισε.

— Σήμερον τῆν πρωῖαν, εἴπεν ὁ Μαύρος, θὰ ὑπάγητε καὶ οἱ δύο μὲ τὴν λέμβον σας νὰ ἐρωτήσητε εἰς ὅλους τοὺς αἰγαλούς τοῦ κόλπου τῆς Βενετίας, μήπως εὕρητε που ἐν πτῶμα πνιγμένου. Καὶ ἀν δὲν τὸ εὕρητε, τότε θὰ ἀναζητήσητε εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, μήπως ἔμεινεν εἰς τὸν πάτον.

— Καὶ διατί θὰ τὸ κάρμαψεν αὐτό; εἴπεν ὁ Μορώζης.

— Διὰ νὰ κερδήσητε πενήντα φλωρία, τὰ δύοια θὰ σᾶς δώσῃ ὁ αὐθέντης μου.

‘Ακούσας ὁ Μορώζης τὰ φλωρία, οὐδὲ ἐσκέψθη νὰ ἐρωτήσῃ τίς ἦτο ὁ αὐθέντης οὗτος, καθὼς ὁ Σκιάχτης εἴχε πράξει.

— ‘Αλλ’ ἡ ἐπιτυχία τούτου εἴναι δύσκολος, εἴπεν ὁ Σκιάχτης σείων τὴν κεφαλήν.

— Διατί; εἴπεν ὁ Μορώζης. Δέν βλέπω δυσκολίαν.

— Ποῦ νὰ εὑρισκειν ήμεις πτῶμα ἀνθρώπου εἰς τὸν πάτον;